

РЕШЕНИЕ

№ 7384

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7325** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 145 и сл. от АПК](#) вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Делото е образувано по жалба на Г. К. С., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], против Решение № 226000-9581/13.07.2022г на Началника на 02 РУ СДВР за отнемане на разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие. В жалбата се развиват съображения, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована. Иска се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалвания отказ.

Ответникът по жалбата - Началник на 02 РУ - СДВР, редовно призован се представлява от юриск.Д. Депозирани са писмени бележки от процесуален представител. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

В 02 РУ –СДВР е постъпило заявление с вх. № 13400-1145/14.04.2022 г. ,ведно с приложени документи от Г. Константинов С. ,с което било поискано издаването на разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие. Започнала проверка, обективизирана в докладна записка 15568/21.04.2022г-стр.35, съгласно която проверката в Е. на МВР-ЦИС-Полиция –КОС за лицето нямало данни, от докладна записка на РИ и ОР за лицето няма данни и е предложено на

лицето да бъде издадено разрешение.С предходна докладна записка № 226р-15256/19.04.2022г се установило,че лицето С. е реабилитиран по право на основание чл.86 ал.1 т.1 от НК по повод на осъждането си с присъда за престъпление по чл.346 ал.3 от НК на СГС по ВНОХД№ 3279/2011г- влязла в сила на 04.07.2013г с решение на ВКС.Едновременно с това е посочено,че през 2016,2018,2020г С. е задържан,като в системата не е отразено да са му повдигнати обвинения или образувани ДП за извършени умишлени престъпления от общ характер..Същевременно от приложената справка за съдимост е видно,че същият не е осъждан,а представената служебна бележка от НСлС- стр.48 удостоверява,че спрямо него не се водят досъдебни производства.Спрямо лицето не е издавана заповед за незабавна защита от домашно насилие и медицинския му статус сочи,че не страда от психични разстройства.

Въз основа на тези данни За началник на 02 РУ-СДВР издал на С. Разрешение № 20220822738/2604.2022г за съхранение,носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси с валидност до 25.04.2027г.В последствие били постъпили писмо № 513р-52137/08.06.2022г по описа на СДВР във връзка с писмо № 8121р-16324/17.09.2021г на Главния секретар на МВР и писмо № 328р-1874/14.01.2022г на Директора на ГДНП за предприемане на действия за преглед и преценка на основателността на посочения мотив и отпадане на основателната причина за издаване на разрешение за съхранение,носене и употреба на огнестрелно оръжие по чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ.В докладна записка от 21.06.2022г – стр.33 се сочи,че при писещение в дома му във връзка с проверка по установяване на лицето Г. С. ,на адреса в [населено място], [улица] не е установено търсеното лице. В докладна записка № 226р-24925/28.06.2022г- стр.27,28 е посочено,че в заявлението си С. не сочи основателна причина за издаване на разрешението за носене,съхранение и употреба на огнестрелно оръжие,тъй като липсвали данни за съществуваща реална заплаха за живота,здравето и имуществото на лицето към момента на депозиране на заявлението.Ето защо и мл. ПИ КОС при 02 РУ предложил да бъде взето отношение по компетентност на осн. Чл.153 т.6 вр. Чл.155 ал.1 вр. Чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ и издаденото разрешение от 26.04.2022г за съхранение,носене и употреба на огнестрелно оръжие да бъде преразгледано.Началникът на 02 РУ уведомял С. с писмо № 226000-9117/30.06.2022г ,че започва процедура по чл.153 т.6 вр. Чл.155 ал.1 вр. Чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ за отнемане на вече издаденото разрешение за съхранение,употреба и носене на огнестрелно оръжие.С. бил уведомен по телефона и на 13.07.2022г се явил в 02 РУ-СДВР, за да предаде оръжието и боеприпасите си с надлежен протокол. Началникът на 02 РУ с Решение № 226000-9581/13.07.2022г на осн. Чл.153 т.6 вр. Чл.155 ал.1 вр.Чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ било отнето издаденото разрешение за съхранение,носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси № 20220822738/26.04.2022г на За Началник на 02 РУ-СДВР.Решението е връчено на С. на 13,07,2022г,а жалбата срещу описания административен акт е депозирана на 26,07,2022г,т.е в законоустановения срок,поради което е допустима.

Разгледана по същество е и неоснователна.

Според настоящия съдебен състав оспорената заповед е издадена от компетентен орган,в предписаната от закона писмена форма,но при нарушение на материалния и процесуалния закон. В конкретния случай административният орган приема, че е налице хипотезата на чл.155 ал.1 вр. чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Първата

разпоредба дава възможност на административния орган при отпадане на основателната причина по чл.58 ал.1 т.10 от закона да бъде отнето издаденото разрешение от органа,който го е издал. Втората норма предвижда, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекционирание, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на [чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗОБВВПИ](#) (за самоотбрана) в действителност е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по [ЗОБВВПИ](#). В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие. Доказването на необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие е задължително условие за разрешаване извършването на правно-регламентираната дейност, т.е. за създаването на субективното право. В тежест на органа в случая е да установи, че основателната причината, която е съществувала към момента на издаване на разрешението, е отпаднала. Т.е. органа трябва да посочи в акта си каква е била причината, която е била сметена за основателна към момента на издаване на разрешението. Административният орган трябва да установи, че тази причина, която е съществувала в предходен момент, към момента на издаване на акта, с който се отнема разрешението, вече не е налице.

Същевременно, административният орган, във всеки конкретен случай, въз основа на ангажираните от заявителя доказателства и твърденията му, както и въз основа на служебно събрана информация, следва да направи извод за наличието, респективно липсата на доказана необходимост от издаване на горното разрешение.

За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на [чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ](#), не е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна. Достатъчно е опасността да съществува потенциално, с оглед на степента на застрашеност на охраняваните обекти и обществени отношения. В рамките на съдебното производство са приети представените още в рамките на административното производство писмени доказателства, но измежду тях не се откриват доказателства, които да обосновават основателната причина С. да съхранява, носи и употребява огнестрелно оръжие за самоотбрана. Дори към начално подаденото заявление от 14.04.2022г не само не са представени доказателства в тази връзка, но не се и твърди да е налице пряка и непосредствена опасност за лицето и семейството му, което да налага самоотбрана. В конкретния случай С. е посочил като основна причина за исканото разрешение - самоотбрана. Но освен посочването на една от визираните в т. 10 причини, заявителят следва да докаже и основателността им, т. е. необходимо е да представи достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно и обосновано предположение за действителна сериозна причина, която налага

използването на оръжие, в случая, за самоотбрана.

С оглед на изложеното процесният административен акт се оказва законосъобразен и жалбата срещу него следва да се отхвърли.

На основание чл.143 от АПК и при направено изрично искане от ответника на същия му се дължи юрисконсултско възнаграждение на осн. Чл.78 ал.8 ГПК във вр. НзПрПщ в размер на 100лв.

Водим от горното и на осн. [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), АССГ,13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. К. С.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], против Решение № 226000-9581/13.07.2022г на Началника на 02 РУ СДВР за отнемане на разрешение за носене,съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА Г. К. С.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати на Началника на 02-РУ СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: